Հատը 5 կրուշ

ԲԱԺՆԵՐԻՆ

Սիւրիա տար. 60 լրա ոսկեւրամ
Վեցամսեայ 35 » »
Արտասահմ. տարի. 4 տոլար
Վեցամսեայ 2,50 »
Իրաք եւ Պարսկ. 1 անգլ. ոսկի

ԱԶԳԱՊ

ՇԱԲԱԹ
31 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1927

Հասցէ՝ «AZTAG»
Journal Armenien
B. P. 587
Beyrouth—Liban

Ա. Տարի — Կը հրատարակուի Հորեքշաբթի եւ Շաբաթ օրերը — Թիւ 86

Խմբագրական

1928

1927 թուականը թաղուեցաւ, առանց դրական արդիւնքներ թողելու մարդկութեան խաղաղութեան և առանց փրկարար երևոյթներ ժառանգելու 1928ին։

Միջազգային քաղաքականութիւնը օրէ օր աւելի վատթարացաւ և ոչ մէկ յուսատու հեռանկար պարգևեց անցած տարին տկար ու անիրաւուած ժողովուրդներուն։

Մասնաւորապէս մեր խափանական ժողովուրդը ոչ մէկ լոյս և բարիք ստացաւ անցած տարիէն և ասլարդիւն մնացին իր վտիտ ճիգերն ու աղերսները։ Մայր երկրի մէջ անանխնթաց հափով չեկան լեցուց նկուղները և աքսորի կսրաւանները Երկարեցան մինչև Սիպերիոյ սառնամանիշները։ Թուրքի ու Թաթարի սպառնալիքներէն չ'ազատուեցաւ մեր ժողովուրդը, և ոչ ալ կրցաւ ազատուիլ այն ծանր կացութենէն որուն մէջ կ'ապրի մեր ժողովուրդը սակաւահողութեան պատճառաւ։ Մեր հարեւաններու դաւերն ու խաղերը ուղղուած մեր երկրին, անցած տարուան ընթացքին աւելի ձև ու մարմին առին և կազմակերպուած ճակատ մը ստեղծեցին։ Տօքթ. Նանսէնի ծրագիրը՝ չորցնելու Սարտարապատի ճակատները, անհետ թաղուեցաւ և ոչ ալ կրցաւ իրականանալ հայ գաղթականներու երկիր փոխադրութեան որոշումները։

Ամենամեծ աղէտը որ 1927 տարին բերաւ մեր երկրին ու ժողովուրդին, զինաթափութեան տխուր ու կործանարար ձեռնարկն է, որուն կենթարկուի Հայաստանի ամբողջ բնակչութիւնը անխտիր՝ հայ իշխանութեան ձեռքով։

Միակ սփոփարար երևոյթը, մայր երկրի մէջ, մեր ժողովրդի շինարարական առողջ բնազդի կենդանութիւնն է որու շնորհիւ ան կ'ստեղծագործէ և կը վերաշինէ իր օճախը։

Ազգային հաւաքականութեան անվնասաբար պահպանման և մեր երիտասարդութիւնը ուծացումէ հեռու պահելու համար թափուած ոգիատանքներն ալ մեծ յաջողութիւններով չի պսակուեցան։ Ինչպէս նախորդ տարիներ, անցած տարի ևս գաղութային հանդուգնարի մը անհրաժեշտութեան մասին հայ մամուլի մէջ երևցած գրութիւններն ու առաջարկները մնացին անպատասխան։ Ամբողջ գաղութահայութիւնը ապրեցաւ առանց ընդհանուր ծրագրի և ուղղութեան, անկապ և անհաղորդ իրարմէ, յաճախ պառակտուած և անհամերաշխ իրար մէջ։ Եւ այդ վէրքը ոչ միայն չէ ստացած պէտք եղած դեղմանն ու բժշկութիւնը, այլ աւելի բորբոքած և աւելի սաստկացած կը փոխանցուի 1928 տարուան։

Այժմ կանգնած ենք 1928 տարուան սեմին վրայ և հաշուեյարդարի այս պահուն անէծք միայն ունինք անցած տարուան, որու ընթացքին մեզ լուզող բոլոր գլխաւոր հարցերը մնացին անլոյծ և անհետևանք։

Ապրելու իրաւունքի անալիծան մեր դարաւոր հիւանդոսոխը, իր գալարումներուն մէջ չի խեղդուեցաւ և դեռ գլուխը բարձրացուցած թոյն ու ժահր կը սրսկէ մեր հասցէին։ Կը Շարունակէ պղծել ան մեր սրբունով նուիրագործուած հողերը և քաջալերութիւն կ'ստանայ մայրկութեան ու քաղաքակրթութեան թշնամի պետութիւններէն։

Բազմաթիւ յաւերով և անգաշման վէրքերով կանգնած այսօրնոր տարուայ շեմին վրայ, գիտենք ահաւորութիւնը մեր վաղուան օրերուն և տատասկոտ ճանապարհը որմէ պիտի քալենք, կը տեսնենք յստակ, սարսուռ կ'զգանք մեր մռայլ բախտի գծած ստուերոտ ուղիէն։ Գիտենք որ մեր գոյութիւնը կախում ունի մեր պայքարի ելքէն. գիտենք նաև որ առանձին ենք, մենք մեզի և գերբնական ճիգ է հարկաւոր կարենալ դիմագրաւելու համար այդ ահեղ կուիւին։

Երբ դաժան բախտը այնքան անողորմ է մեզ հանդէպ և մեր ճակատագիրը դժբախտ, նոր ուխտ ընենք և նոր ուղի պատրաստենք մեզ համար։ Ինքնամփոփուինք և կրկնապատկենք մեր ուժերը։ Աւելի եռանդով ու խոր հաւատքով, ինքնավստահ ու համարձակ դէպ առաջ շարժինք։

Որքան ալ ճակատագիրը անողոմ ըլլայ մեր ժողովուրդին և դրութիւնը որուն մէջ կը գտնուինք՝ մռայլ, պատմութիւնը մեզի կը սորվեցնէ որ շնորհիւ իր անկուն կամքին և յարատևող ոգիին, մեր ժողովուրդը երկար տարիներ դիմագրաւած է բոլոր խոչընդոտները՝ իր իտէալի իրականացման համար։

Թէ՛ գաղութահայութեան նեղքին հաւաքականութիւնը անվնաս պահելու և թէ ալ ազգային կազմակերպութիւնը լուրջ հիմերու վրայ կառուցելու, այլ նաև հայրենիքի ազատագրութեան գաղափարը մշտավառ դարձնելու համար մեր ժողովուրդը չի դադրիր շարունակելու իր կենսարար և յարատև աշխատանքը։

Ինչ փոյթ թէ կ'անցնին տարիները և մենք չենք տիրանար մեր բաղձանքներուն և չ'իրականանար մեր իտէալը. միշտ կը քալենք առաջ, յաւատ ու սնունդ առած, դէպի սրբազան Արշալոյսը։

Կը շարունակենք այդ արիւնոտ, տատասկոտ ճանապարհը, որը անպայման մեզ պիտի տանի երանելի Օրուան։

Քայլ մը ևս առաջ։

Այս խորին համոզումով անուասիկ կը թեւակոխենք 1928 տարին։

«ԱԶԳԱՊ»ի խմբագրութիւնը նոր տարուայ առթիւ ջերմ շնորհաւորութիւններ կը ղրկէ իր բոլոր ընթերցողներուն

ՏԽՈՒՐ ԴՈՐ ՏԱՐԻՆ

Նոր-Տարի է։ Ամէն մարդ, ամէն ժողովուրդ կ'ուրախանայ։ Դառն լացառութիւն կը կազմէ հայ ժողովուրդը։ Նոր Տարի է. ու ան նորէն առառապանքի և ցաւի ծոցն է թաղուած։ Հայուն ամանորը չէ այսօր,— ո՛չ երկրէն ներս ո՛չ երկրէն դուրս։

Երկրէն ներս, ժողովուրդին վրայ շղթայ են ձգեր. ծա՛նր, շա՛տ ծանր շղթայ՝ որու ծանրութեան ներքև ան կը հիւծի, կը մաշի...

Երկրէն դուրս դարիպութիւնը իր բոլոր արհաւիրքով, իր բոլոր դժբախտութեամբ, ալլասեռումը իր կործանարար արագութեամբ...

Ամանոր է. փոխանակ ուրախանալու, փոխանակ պաբելու, հայ ժողովուրդը իր զայրոյթն ու բողոքը ունի։

Իր բողոքը ուղղուած հայ մեծամասնականներուն, Հայաստանի օտարոտի վարիչներուն։

Ու այդ բողոքը, ամէն տեղ, կը բերէ հեաւեալ ձևով կ'արտայայտուի։

«Մենք կը բողոքենք գիտակից ա՛յն դառն իրականութեան, թէ մեր ընդվզած ազգային գիտակցութեան արտայայտութիւնը անլսելի պիտի մնայ անոնցմէ, որ, անունով հայ բայց սրտով ապազգայնացած և մտքով հիւանդ, այսօր բռնակալ տէրն են մեր դժբախտ երկիրին, անոր անունով զայն նահատակելու համար։ Մեր բողոքը օտարներուն չէ։ Մեր բողոքը հայանման օտարներուն չէ, ժանտա՛նդ։ Մեր բողոքը ուղղուած է պատմութեան։ Մեր բողոքը ուղղուած է հայ ժողովուրդին՝ որ կ'ապրի և կը տառապի, թէ հայրենիքին մէջ թէ օտար հորիզոններուն ներքև, իր ինքնուրոյն գոյութեան իսկ ելոյթով։

«Մեր բողոքը արտայայտութիւնն է բոլոր ճշմարիտ հայերու զայրոյթին...

«Եւ մեր բողոքը հայ պոլշէվիկներուն դէմ է. անոնց գործին, անոնց ձգտումին։

«Անոնց գործը...։ Անոնց գործը ծաղրն է քառասուն տարիներէ ի վեր հայ ժողովուրդի մղած պայքարին։ Ծաղրը հայկական Յեղափոխութեան, — անհաւասար պայքարի մը հոյակապ դիւցազնեղութիւնը՝ որ պատիւ պիտի բերեր Հոմէրն կամ Սոբարարին։ Ու չմոռնանք աւելցնել, նաև, թէ ան ծաղրն է, հեգնական ծաղրը, իրենց, հայ մեծամասնականներու հոգիին։

«Բայց եթէ միայն ծաղր մ'ըլլար այդ գործը։ Աւելին է ան, դժբախտաբար։ Ան ճշմարիտ դաւաճանութիւն մըն է ուղղուած հայ ժողովուրդին և Հայաստանին դէմ։ Հայոց տչիմարի ընդվզումը ոտեղծեց հայոց տչխարհի ազատութեան արշալոյսը նոտաւ Արարատի գագաթին։ Եկաւ Հայոց Ամանորը։ Իրենք, հայ հաժանավարները օգնեցին մեր թշնամիներուն զայն մարելու համար։ Ու մարեցին ժամանակաւորապէս։ Ու ամէնէն ապազգայնացած հոգւոյն հոգցնելով կեղծաւոր ազգասիրութիւն մը և հիւանդ իտէալապաշտութիւն մը լքեցին մեր երկրի քինքնապաշտպանութեան ղեկավարը կազմող Շարուր-Նախիջևանը, Գանձակ Ղարաբաղը, Ալխալքալակը, հայկական Ղորջալուն։ Եւ Կարսի վրայով հարուածեցին մեր արիւնով թաց թիւրքի ձեռքը։

«Մեզի շատ կը խօսին, ինքնակոչ փաստաբաններ, որ պոլշէվիկ ոչ՝իմ մը մնացած հայերու գոյութիւնը փրկեց, երկրին մէջ։ Թէրևս։ Բայց հայ պոլշևիկները, իրենց խելագար պայքարին մէջ հայ պետութեան դէմ, զայն չունէին նկատի։ Այդ արդիւնք է անոր, որ Հայաստան իր անկախութիւնը կորսնցնելով Ռուսիոյ է միացեր։ Հայ մեծամասնականը դէպքերու այդ անխուսափելի փոսցէսի մէջ ո՛չ մէկ ծրագրուած դեր ունի։ Անկախ Հայաստան չկայ, որպէսզի գոյութեան անմիջական հարց կենայ։ Իսկ եթէ հայ պետութեան մէջ հայը վտանգուած ըլլայ, ո՞վ կրնայ փաստել, որ Սարտարապատ մը կամ Ղարաքիլիսէ մը չպիտի կրկնուէր, տեսլի ահաւոր, փրկելով հայ ժողովուրդի գոյութիւնը և անոր հայրենիքի անկախութիւնը։

Մեր բողոքը ուղղուած է անոնց ձգտումին դէմ։ Կործանարար ձգտումին դէմ։ Ինչ ձգտումի արդիւնք է, երբ կ. բանտարկեն անխնայ, նոյն իսկ քիչ մը հայ մնացած իրենց ընկերները, երբ չեկաները կը գործեն անվերջ և անողոք, երբ հայ ժողովուրդը զինաթափ կ'շնեն։ Ինչպէ՞ս բացատրել այս բոլորը։— բայց միայն հայ ժողովուրդի գոյութեան հարուածող ահաւոր դաւանանութեամբ։ Եւ այդ դաւաճանութիւնը կրնայ ըլլալ անգնահատելի. բայց ծրագրուած է ան սի՛չ։ Թերևս թիւրքի է ծրագրեր զայն։ Համամարդկային յեղափոխութիւն։ Ցիժար զառանցանք՝ օրմով եւ խենթեցեր հայ մեծամասնականներու կարմիր գլուխները։ ԵՒ ի՞նչ կ'ալ ժէ այդ բարձրագոյն իտէալին առջև, որ մարդկութեան կորուստեալ դրախտը պիտի վերադարձնէ, ի՞նչ կ'արժէ պզտիկ, աննշան հայ ժողովուրդը, եթէ անգամ վաղը թիւրքիան, ճշմարիտ յեղափոխական և մարքսիստ ուղղութեան... կոխկռտէ անցնի զինաթափուած խեղճ Հայաստանի մը վրայով (անշուշտ համաթուրանական ծրագրով և ոչ թէ Լենինի հոգւոյն առաջնորդութեամբ) հուրի և սուրի մատնելով արարատեան դաշտը։ Եւ ըսել ու ընդունիլ ձևացնել որ պոլշէվիկները հայոց գոյութիւնն են փրկեր... ի՞նչ այլանդակ հեգնութիւններ ունի պատմութիւնը։»

Ամանոր է։ Կը խնդան, կը պարեն ամէնքը, ամէնքը։ Միայն հայն է որ չպարեր, միայն հայն է որ երգ չունի։ Ու բողոք ունի, դառն բողոք, արդար բողոք։

Հայուն Նոր Տարին տխուր է, չա՛տ տխուր...

Անհուն է այդ տխրութիւնը։ Բայց և՛ անհուն է հայ ժողովուրդի յոյսը ու ապրելու պողպատէ կամքը։

Դամասկոս — Լ. Փ.

ԱՒԵՐԱԿ ԴՂԵԱԿԻՆ ՏՂԱՆ

Յոխորդ բլրակին գագաթէն, աւերակ դղեակէն, հրեղէն սիւներ կը ժայթքեն։

Կը ժայթքեն հրեղէն սիւները, ու անոնց ժոծիններուն բոլորը կը բարձրանան, կը խոնարհին ամպակոյտերէ ցոլոող կայծակներուն, որոնք կը թափին Արարատի և Ոճիրի կիրճերուն վրայ։

Թանձր գիշերուան այս տարտամ փելի պահուն — մութ երկինքը կ'որոտայ, սարսռալները կը մռնչեն և ծովը կը գոռայ — ո՞վ բռնկուց ճարճատուն խարոյկն այդ ահեղ։

* * *

Աւերակ դղեակին մէջ, պլպլուն ճրագի մը առընթեր, սևազգեստ կին մը նստած՝ իր որբուկին լիշատակնե՞ր կը պատմէ։

«Ան տեսն, զա՛ս, արեգակն իսկ կը խոնարհէր աւելաս։ Աստուածային գեղեցկութեան ի տես՝ լուսնակը կը չիկնէր ամօթէն և աստղերը մարգարիտ տարափներ կը տեղային վրաս։

«Հայրդ արևելքի առիւծն էր։ Աշխարհի բոլոր թագերն ու գահերը կը փչրուէին, եթէ ան իր բռունցքը միայն շարժելու ըլլար։

«... Բայց վերջապէս հասաւ չար օրը, եկաւ Զուլումի Արքան, քանդեց մեր դղեակը, և...»

— Ա՜խ, մայրի՛կ, հեղ մը ևս չպիտի՞ վերականգնի մեր դղեակը։

— Պիտի վերականգնի, զա՛ս, երբ Զուլումի Արքային արիւնը կաթի հօրդ գերեզմանին ու քու լանջքիս ու քու շրթներուդ վրայ։

Ուրեմն, մայրի՛կ, Զուլումի Արքային արիւնը ա՛լաս թո՛ղ կաթի հօրս գերեզմանին ու քու լանջքիդ ու իմ շրթներուս վրայ։

Ու խորհ դաւոր զան, ակնթարթի մը մէջ, մեծցա՜ւ, մեծցա՜ւ, մեծցա՜ւ...։

* * *

Յոխորդ բլրակին գագաթէն, աւերակ դղեակէն, բոցեղէն սիւներ կը ժայթքեն։

Կը ժայթքեն բոցեղէն սիւները, ու կը լուսաւորեն սարերն ու ձորերը գիւացի ձիւնապատ լեռներուն, որոնց վրայէն չանթարթիր հսկայ մը իր կրակէ երիվարը կը վարգեցնէ վայրենաբաչաւ։

Թանուտ գիշերուան այս եղերական պահուն — մինչ աղբիւրները կը հեծեծեն, դափնիները կուլան և գետինը կ'եռայ — ո՞ւր կ'երթայ կըրակէ ձիաւորն այդ չքնաղ։

Ս. ԼԷՕԼԻԱՆԻ

ԹՌՉՈՒՆԻՆ ՆԱԽԱՆՁԸ

Թռչուն մը սիրով բռնկած
Հանդարտ և խոր գիշերին,
Շատ ոստոստուն թուփէ թուփ
Երգեց Լրգեց ներդաշնակ։
Քունէն սարեակն արթնցաւ,
Պատուհասէն ներս դիտեց.
«Զուլթակահարը հոս չէ
Երգիչն ո՞վ է այս երգիչ։»
Ցպշած ամէն ծղրիդներ,
Ցանկարծակի լռեցին,
Ամէնն իրար հարցուցին.
«Երգիչը ո՞վ է այս երգիչ։»
Ծեր Արեղան դադրեցուց
Իր գիշերուան «եկնսցէն».
Վեր նայեցաւ սև հարցուց.
«Երգողն դո՞ւք էք հրեշտակներ։»
Սիրամարգը նախանձոտ
Բարկանալով կափկափեց.
«Լռէ Սոխակ շաղակրատ
Թող որ հանգիստ քնանամ։»
Եւ կըտուցովը սիրամարգ
Բոյնը քանդեց սոխակին.
Առաւ իր վրէժ անիծած
Անոյշ երգիչ խօսնակէն։

Իտալիա — Ս. ՏՐՈՒՇԱՆ

ԳԻՒՂԱՑԻԻՆ ԿՕՃԻԿՆԵՐԸ

Նաւ.ր Մանուկեանէն

Պարզմիս, մենուենար
Գիւղացի մը կար,
Որ,
Հեռաւոր
Քաղաքի մը մէջ որդի մը ունէր,
Զոր ա՜ս կը սիրէր։
Կաղանդի օրերն երբոր մօտեցան,
Մարդն այս պատուական,
Մտածեց որկել
Զաւկին՝ իբր նուէր
Տոկուն, գեղեցիկ
Զոյգ մը բանկ կօշիկ։
Քաղաքն հեռու էր
Եօթն օր չէր բաւեր
Իր առաքումին
Կրկին։
Ուստի
Մտովի
Ըսաւ. «Նուէրս իմին
Հեռագրով որկեմ իր նպատակին։»
Ու ձօնն իր դրած
Անօթին տակ՝ գնաց
Մօտակայ
Քաղաքն անա
Անկէ՛այ իսկո՛յն
Դէպ՝ հեռագրատուն։
Մեր էր, տեսնէն վեր դժուարաւ
Բարձրացաւ։
Բայց գտաւ երբոր
Հեռագրող
Պատօնեան՝
Նոյն հեռայն
Մոռցաւ յոգնութիւնն
Համբուն։
Եւ այցելութեան
Պարզեց նպատակն ան։
Պատօնեան ճարպիկ
Մարդ, ուսի՛կ,
Կռահեց իսկոյն
Պարզամտութիւնն
Գեղջուկին ծերուկ.
Անխնդում
Այլ բացուն՝
Հեգնանքով մարդուն
Ըսաւ.
— «Հարկա՛ւ, հարկա՛ւ,
Իսկոյն հեռագրով
Նուէրդ ուղղոյդ քով
Կը որկուի,
Մերունի բարի.
Պայմանաւ սակայն,
Որ զայն
Պինդ՝ առասանով
Կախես ապահով
Վարի
Թելեն հեռագրի։
Օ՛ն, փութա՛ արագ
Համարձակ,
Նուէրդ հասցընել իր նպատակին։»
Պարզամիս գիւղացին
Վար իջաւ ուստով,
Մօտեցաւ հեռագրաձողին քով,
Ու ուլլրեցաւ
Մե՛ծ ճիգով անբաւ
Սիւնին վրայ, ու
Պատուէրին հիւ
Ցանձնեց բախտը կաբեայ նրուէրին
Անլեզու, բրբռուն հրաբխի թելիւ...
Եւ ուրախ սրտով
Դարձաւ կնոջ քով։
Այս գործողութեան
Վիպայ մէկ *ցիգան*,
Իր կարգին՝
Հեռագրաձողին
Բարձրացաւ վրայ,
Եւ իր բազմաչեայ
Կօշիկներն վեր
Թողուց, ու նուէրն
Առած
Վար իջաւ օրհնեց Աստուած։
Զաւկին
Պատասխանէն
Անհամբեր, երբոր
Հեռեւեայ օր
Գեղջուկը կրկին
Քաղաք իջաւ լուին.
Հոն, հեռագրաթելին
Վրայ կախուած՝ նին
Զոյգ մը մուճակներ տեսաւ,
Եւ ուրախացաւ.
Զաւկէս է, յարեց,
Գլուխն օրօրեց,
Ու թփրտալով, ուրախ, գոհունակ,
Գիւղ դարձաւ տիսակ...

Վ. Գ.

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ

Պ. Աբիս Արաժեան այս տարի ևս իր ազգանուէր սովորութեան համաձայն, իբրև կաղանդի նուէր 5 սուրիական ոսկի նուիրեց հաստատութեանս սանուհիներուն։

Տ՝օրէն Ճիւնի Հայ. որբանոցը
Ղ. ՂԳԼԻԿԵԱՆ

ԿԱՂԱՆԴԻ ՆՈՒԷՐ

Գրիգոր Մալիքեանին.— Օրական 3 հատ կոտրած գոմէշքինայ, 5 կոտրած կաթ ժեքենայ, 5 ֆոֆ՝ օկրաֆ և երկու կոտակ ժեքենայ։

ԶԱՆԳԵՐՆ ԱՀԱ...

Տարեվերջի գունատ շորերը լեռին
Տրտմութեամբ հայեցի՝ պէս գողգահար
Կը տժգունին, կը մարմրին, կը հալին...

Հանդարտաբար մշնշող մը անսահման
Կը տարածուի միջոցին մէջ դալկահար
Ու հոգիներ կ՝ցգան սարսուռը մահուան։

Յիշատակնե՞ր, հանդիպումներ սրտագին
Զարտասանուած խօսքերու պէս կախարդիչ
Վերջալոյսի շողերուն հետ կը մեռնի։

Ու զանգերը ամանորի իրիկուան
Մելամաղձոտ երգի մը պէս հմայիչ
Օրօր կ՝երգեն անցնող տարտամ այս տարուան։

Հանդիպումներ անցնող տխուր օրերու,
Յիշատակներ քոյրերու պէս գուրգուրոտ
Ու երազներ կախարդական ժամերու

Անցէ՛ք օրուայ շողերուն հետ այս տ տուն,
Դեկտեմբերի վերջալոյսին հետ աղօտ,
Զանգերն ահա կը դղրանջեն անդադրում...

ԱՐՄԷՆ ԱՆՈՅՇ

ԿԱՂԱՆԴ ՊԱՊԸ

Տասնեւերկու անգամ պղրդաց Մասսի յատակը, տասնեւերկու անգամ չրջեցին եռեսնորեայ չրջագիծ ունեցող կեանքի անիւները ու դեւերը անձոյլ կռաններով խփեցին սարը անձոյլ։ Ներ լերին տասնեւերկու անգամ՝ Ծեր Մասսի ոգին՝ Նոյեան տապանի վերայէն՝ դիտեց չուրջը, ձեռը ճակատին դրած, ալացիկ հայեացքով՝ չափեց աշխարհի չորս կողմերը ու վերջը՝ հայեացք՝ չափաւորելով, ակընդէմ նայեց արագածին։

— Արագա՜ծ, գեղազարդ եռադ Հայաստանի, մշտահոս, կարկաչիւն ազբիւրներով. կենսատու գարուններ երբ ներանգ ծաղիկներ պաղեւոդ իմ աշխարհին լսեցի՞ր որ ժառանգում է ժամը։ Ինչպէս դարեր շարունակ ուղարկել ես կաղանդ Պապը հայ աշխարհի մեծն ու մանուկն ուրախացնելու՝ ուղղակիր և այսօր, որովհետեւ դառնալու է մի քանի վայրկեանէն կեանքի մի նոր անիւը։

Ու Արագածը, որ տարին բոլոր զարճալի և թանկարժէք նէրներ էր հաւաքել հայ զաւակների համար, բոլորը լցրեց անթառամ ծաղիկներէ հիւսուած տոպրակի մէջ, տուեց կաղանդ պապի լաջակը ու ասաց.

—Գնա՛, զաւակացրու որբերը բոլոր, ու երբ կտաս վերջին նէրդ, վերադարձիր այրդ բիւրեղազարդ և նոր նէրներ հաւաքէ եկող տարուայ համար։ Ու դուրս եկաւ կաղանդ պապը, լոյն չուխայի դէլերը պընդացրեց, գօտիում, քաշեց տրեխներուն թելերը ճակատէն վեր արծաթահեր գլխին դրեց մորթէ մեծ գլխակը, բիւրեղաձոյլ պարկը առաւ ձեռը, չալկեց երջանկաբեր նէրների տոպրակը և իջաւ սարէ ի վար ուղղակի Շիրակ, Արտաշատեան դաշտ։

Բա՜յց զարմանք. լոյս չէին շողշողում պատուհաններուն, երդիկներէն ծուխ չէր բարձրանում, երգ ու ծիծաղ չէր հնչում խրճիթներուն։ Շները կծկուել էին անկիւններուն հաւերը իջած թառեր էին տափ էին տրել գետիններուն ու լռութի՛ւն էր, լռութի՛ւն համատարած։

Կաղանդ պապը կասկածեց չլինի սխալուել է և անծանօթ տեղ իջել։ Բայց օ՛չ, ահա Մասիսը վեհապանծ արաքսը խուկուն, Ախուրեանը հեզանուշ Հրազդանը չարախօս Սև ջուրը խարբերայ։ Ո՛չ, օ՛չ, հայ աշխարհն է հարազատ։ Դուցէ դանդաղել եմ և ուշ հասնիլ, կամ ամսպարել, ժամանակէն շուտ եկել, ինչպէս պէտք է ծեծել դռները, բաժնել նուէրները ու թող անուհետ ցոլան լոյսերը, հնչէ երգն ու ծիծաղը։

—Թա՛կ, թա՛կ, թա՛կ.....

—Ո՞վ ես, ինչո՞ւ ես խանգարում մեր լռութիւնը։

— Բայէք դուռները, միթէ՞ չէք ճանաչում ինձ, ես եմ Կաղանդ Պապը, Նոր տարուայ նէրներն եմ բերել ձեզ համար, միթէ՞ չգիտէք որ իմ յեռևէն քալիս է Նոր Տարին։ Նո՛ր կեանք, նո՛ր յոյս, նո՛ր երջանկութիւն բերելով իր հետ։

Կաղանդ Պա՞պն ես դու, Նոր Տարի՞ է քալիս։ չենք հաւատում։ Ամէն գիշեր թակեցին մեր դռները, բացինք։ ամէն գիշեր դուրս քաշեցին մեր զաւակները մեր գրկերէն, խաւար ու լռութիւն իջաւ մեր հոգուն։ Մեր մանուկները — հայրիկ կանչելով՝ արտասուալից աչքերով են քո՛ել, մեր հարսներն ու աղջիկները սիրելի ու եղբայր կանչելով Նոր են գլուխ՝ եր։ Թեքել յոգնած կու�քներին, մեր մայրերը զաւակ կանչելով, Նոր են հառաչանքը զրսպել, մեր ատտերն ու պապերը Նոր են օրօրոցների վրա կռացել աղօթք մրմնջալով, որ Աստուած իրենց տարեւը թոռներին չնորհէ ու մի քիչ, սի քիչ գոնէ գթայ տես փոքրիկներին։

Կաղանդ Պա՞պն ես, Նոր Տարուայ լո՞ւրն ես բերում, չենք հաւատում։ Վախենում մենք դուռ չենք բացանի... Գնա՛, գնա՛, եթէ իրաւ որ Կաղանդ Պապն ես, գնա՛ լեռները, մեր զաւակները այնտեղ բուք ու բորանում անօթի, ծարաւ կարօտաբաղձ կեանքերն են մաշում, գնա նրանց տուր նէրդ։ երդ, նրանց ուրախացրու։ Դնա բանտերը, ժուռ նկոր դների մէջ հիւծուող մեր զաւակներին աւետէ Նոր Տարուայ լուրը, եթէ Նոր Տարին մեզ համար է գալիս, գնա՛ հիւսիսային սառնամանիքները, աքսորի մէջ տառապող մեր զաւակներին հասիր։ գնա՛ աշխարհի չորս կողմերը համասփիւռ մեր եղբայրներին ուրախացուր։ Օ՜ եթէ այդ լոլորը կարողանաս անել ամենափոքր սիրտքը Նրանց պարգևել, Նրանց հոգին կ՝ձայնէ մեր հոգում, ու մենք կ՝ըզգանք, որ իրաւ եկար և բերիր Նոր Տարի։ Գնա՛, գնա՛։

— Թա՛կ, թա՛կ, թակ...

Ի զուր է թակում Կաղանդ Պապը դռները հայ ընտանիքների, Կաղանդ Պապին սպասող, Նոր Տարին ողջագուրող տուն չկայ այնտեղ։

— Լեռներ, քանտեր, աքսոր, աշխարհը լայնատարած... Որքա՜ն հեռու, որքա՜ն դժուար ճանապարհ...

Բայց պիտի քալել։

Բալձրացաւ լեռները միգապուռ, թակեց դռները բանտերի, անցաւ երկար ճամբաները աքսորի, բայց ոչ մի տեղ իր նուէրներէն վերցնող չեղաւ։ Տոպրակը ծանրացաւ, կքեց մէջքը բեռի տակ, քայլերը դանդաղցան, ժպիտը հաւաքեց իր շողերը դէմքը խաժռեց և ուրախութիւնը բանտեւ։ ։ ։ ։

Ի՞չպէս ազատել այս ծանր բեռէն։ մինչև չդնէ տոպրակը ուսէն, հրաման չտա՞ Արագածը դառնալու։

Ցիշեց Կաղանդ Պապն, որ հայ զաւակներէն բիւրաւորներ ապրում են երջանկ աշխարհներում, ուր իր եղբայրակից Կաղանդ Պապերը զարթերես իրենց նէրներն են բաշխում։ Այնտե՛ղ, թերևս նրանց կողքին ինքն էլ կարողանայ իր նէրները բաժնել, և թեթևացած տուն վերադառնայ։ Ցոյսերը ոյժ տուեց Նրան, ուղղեց մէջքը ծռուած, արագացրեց քայլերը վիթխար ու անցաւ Սրաքսի վրայով։ Փակեց աչքերը, որ չտեսնի աւերուած Վանն ու Սուչը Սասունն ու Զէյթունը և նրանց քոյրերը սգակիր։ Հաւաւ ափերը Միջերկրականի, կրդզիները Ցունաստանի, մտաւ պճնազարթ Ֆրանսա, ոսկեկուռ Ամերիկ ... Պատեց աշխարհ բոլոր...

— Թա՛կ, թա՛կ, թա՛կ։

Ո՞ւր որոնեմ զաւակները Մասսի ո՞ւր գտնեմ խրճիթները Նրանց։

Ահա՛, ահա վրանաքաղաքները տխրատեսիլ, նկուղները խոնաւ, վերնայարկերը գլխ սպասոյ. այնտեղ որոնէ հայ զաւակներին։

— Թա՛կ, թա՛կ, թա՛կ...

— Ո՞վ ես ինչո՞ւ ես խանգարում մեր լռութիւնը։

— Ես եմ Կաղանդ Պապը. ժրթէ՞ չէք ճանաչում ինձ. դարեր շարունակ այցելել եմ ձեզ. իմ յետևէն Նոր Տարին է գալիս, Նրա նէրներն եմ բերել ձեզ։

— Մենք յոգնա՞ծ ենք անվերջ թափառելէն, մենք յոգնա՞ծ ենք միշտ կառուցելէն ու քանդելէն. մենք յոգնած ենք ուրիշի համար աշխատելէն, միշտ հալածուելէն ու բամբասուելէն։ Նոր ենք գլուխներս վայր դրել մեր խոնջացած անդամներին ու տառապած հոգուն հանգիստ տալու համար, որ վաղը նորէն աշխատինք մի կտոր հացի համար։ Նո՛ր Տարի, Կաղանդ Պա՞պ. մենք մոռացել ենք երկիրը մայրենի, որով քեզ գովաբանենք. մենք կորցրել ենք ծիծաղ ու ժպիտ, որով քեզ դիմաւորենք։ Յոգնա՞ծ ենք ու տանջուած, ձգէ՛ մեզ, գնա՛։

— Թա՛կ, թա՛կ, թա՛կ...

Զո՞ւր է, զո՞ւր, Նոր Տարուայ երջանկութիւն յուսալու հաւատ չկայ։

Նոր Տարի՞, Նոր Դար է մեզ պէտք, Նոր Յիսուս է մեզ պէտք, որ աշխարհը յեղաշրջէ, քարացած սրտերը մարդայնացնէ, ատելութիւնն ու ոխը սրտերում մեռցնէ և եղբայրական սէր սերմանէ, տկարի արդար իրաւունքը պաշտպանէ. Նոր Դա՞ր է հարկաւոր մեզ։

Ու Կաղանդ Պապը բեռը չալակին յե՞տ, յետ դարձաւ գարձաւ դէպի աշխարհը հայոց։ Վշտաբեկ հուսով, դողդողացող ձեռքերով մէյ մէկ մէկիկ փշրեց նէրները Մասսի ժայռերին խփելով. փշրանքները մրրիկներին յանձնելով, բարձրացաւ վե՛ր վե՛ր ու կանչէց։

— Ոգիդ Մասսի, դե՛, որ բարձր ես ինձնէն ու ամբողջ աշխարհն ես տեսնում, դո՛ւ որ բոլոր հայ սրտերը ես թափանցում, ո՞ւր, ո՞ւր ուղարկեցիր ինձ։ Զո՛մ դառնայ բիւրեղազարդ այրեր, Արագածի, չե՛մ հաւաքի նէրներ յաջորդ Նոր տարուայ համար։ Ձեռքս չկան բեռս վերցնող։ տառապում եմ, տառապում եմ, տառապում. ու ժպիտներ փոխարէն արցունք թափեց աչքերէն այն վայրկեանին երբ սկսեց պըտտել կեանքի նոր անիւներէն մէկը 1928 թիւը։

— Թող մեռնի Հայաստանի Կաղանդ Պապը, երբ Նրան սպասող և Նրանով ուրախացող չկայ, Մասի՛ս, բաց անդունդներէդ ամենէն խորը և թաղիր ինձ Նրա մէջ։

Ու Կաղանդ Պապը, երբ թեւատարած ուզում էր գահավիժել, լուսինը հեռացած էր վաղուց. բայց հայ աշխարհի վրա լոյս էր շողշողում։ Այն Լուսաւորչի կանթեղ էր ցոլում Արագածի կատարին և յոյս ծաթում ամենի հոգում։ Մայր երկիրը սաղմոս էր երգում։

Կաղանդ Պապը դարձաւ իր քարանձաւը և վերստին սկսեց նէրներ հաւաքել եկող տարիների համար։

Տարիներն այսպէս գան ու անցնին, մենք հաւատում ենք, որ պիտի հասնին մեր Նոր Դարին, և ամփոփ հայրենիքը ծիծաղ ու երգով պիտի դիմաւորենք մեր Կաղանդ Պապին։

ԷԼԼԷՆ ԲԻԻԶԱՆԴ

Դամասկոս

„ԱԶԴԱԿ"Ի ՅԱՂԹԱՆԱԿԸ ՍԵԴՐԱԿ ԱՊՐԱՄՈՅԻ ԴԷՄ

Մեր թերթի դէմ բացուած դատ, ոմն Օգրակ Ապրամոյի կողմէ, տնցուց իր նախավերջին փուլը, որ կ՝ալձանսգրէ կստարեալ յաղթանակ մը ի նպաստ մեզի, և ջախջախիչ պրտութիւն մը՝ մեղադրող կողմին՝ Սեդրակ Ապրամոյի հասար։

Պէյրութի Նախադատ Ատեանի Պատժակոչ ճուղը հինգշաբթի օր, առաւօտ, կերդաց իր վճիռը, որը հեռի սեղ դատապարտութեան հանդէպ «Ազդակին», իր կատարած հրատարակութիւններու համար ընդ էմ Սեդրակ Ապրամոյի։ կը պահանջէ ապացուցել վերջինիս բանտարկուած ըլլալը Ցունաստանի և Թիւրքիոյ մէջ, ու յիշեալ երկիրներէն վտարուիր, երկու ամիս պայմանաժամի ընթացքին, բան մը որ պիտի կատարուի ամենայն հեշտութեամբ։ Բացի այդ՝ մեր պաշտպան փաստաբան Մեր Շեյխ Ազիզ էլ Հաշիմ պահանջեց Սեդրակ Ապրամոյի մասին տեղեկութիւններ քաղել ֆրանսական ապահովութեան ընդհանուր տեսչութենէն, որուն խնդրանքը բացասական է։

Այժմ ի՞նչպէս կը տեսնեն ընթերցողները «Ազդակի» դէմ բացուած դատը՝ Սեդրակ Ապրամոյի կողմէ լուծուցուած է ալեւ իր մասնաւոր հանգամանքը և անուանարկութեան բնոյթը, և դարձած է հանրային գործ մը դատարանին կողմէ ընդդէմ Ապրամոյին, որ ինքն իր ձեռքով երկրի դատական իշխանութեան ուշադրութիւնը հրաւիրեց իր տխուր սրսրքերուն վրայ։

Ներկայ նախնական դատավճռի իրաւական արժէքի և կարևորութեան մասին կարդալ յաջորդ թիւով մեր աշխատակից Տօքթ. Խ. Թիւթիւնճեանի յօդուածը։

ՔԱՂԱՔ. ԼՈՒՐԵՐ ԵՒ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ԻՏԱԼՕ ՍԵՐՊԻԱԿԱՆ ՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԵՒ ՖՐԱՆՍԱ

Պելկրատ.— Նուկոսլաւիոյ արտաքին գործոց նախարարը ստորագրեակամական խօսակցութիւն մը ունեցաւ Պելկրատի Իտալական դեսպանին հետ։ Պատօնական դիւանագիտական շրջանները մեծ կարեւորութիւն կուտան այս տեսակցութեան, Իտալիոյ եւ Նուկոսլաւիոյ մէջ յարաբերութեանց զարգացման տեսակէտով, եւ ատոր իբր հետեւողութիւն բաղելուում Ֆրանսօ Իտալական յարաբերութեանց։

ԴԵՍՊԱՆՆԵՐՈՒ ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ

Փարիզ.— Պրազիլիոյ դեսպան Պ. Ֆոնթրի հանգստեան կոչուեցաւ. Ֆրանսայի արտաքին գործոց նախարարութիւնը Ռիոտրեանէյրոի հատանութիւն ուզեց, Ներկայիս Քէսորսէյի մէջ, Ամերիկեան գործերու փոխ տնօրէն Պ. Տէժանը նոյն պատօնի կոչնչելու համար։

ԱՆԿՈՐԱՅԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ՄԵԾ ԺՈՂՈՎԻՆ ՄԷՋ

Կ. Պոլիս 28 Դեկտ.— Վարչապետ Ըսմէթ փաշա ազգային ժողովէն խնդրեց արդարութեան բարձր ատեանի մը առջեւ դատել նախկին ծովային գործավար Խնսան փաշան, որուն վրայ կը ծանրանան իր պատօնավարութեան օրով ծովային նախարարութեան գործոց մէջ կատարուած գեղծումի ծանր ամբաստանութիւններ, ի մասնաւորի Սէն Նազէրի Ֆրանսական ընկերութեան հետ «Նավուց» գրանուտրին նորոգման պայմանագրի կնքումի գործին մէջ։

Վիճաբանութիւնները այսօր տեղի պիտի ունենան ազգային մեծ ժողովի մէջ։ Խնսան փաշա իր պատասխանողականին մէջ յայտարարեց թէ նախարար մը իրաւունք ունի, փոփոխութեան ենթարկել ուրեք պայմանագրութիւն մը ի նպաստ իր կառավարութեան. ան քննութեան պահանջքը ընդունեց։

ՎԵՆԵԶԷԼՈՍ ՀԻՒԱՆԴ

Հռոմ.— Հոս նասած հեռագիրներ կ՝ըսեն թէ Վենեզէլոսի առողջական վիճակը մտահոգութիւն կը պատճառէ։

Ծաղրանկարիչ ՏԻՐԱՆ Ա. ՃԷՄԵԱՆԻ նուէրը ԱԶԴԱԿԻՆ

ՍԱՄՈՒԷԼ ՍԱՐԱՖԵԱՆ
Պէյրութահայ բօնսիլան

ՆԵՇԱՆ ՀԱԶԱՐԱՊԵՏԵԱՆ
Պէյրութահայ ծանօթ Աղան

ՕՆՆԻԿ ՄԱԶԼՈՒՄԵԱՆ
Նախապահ Լիբանանի Քաղ. Ժողովի եւ Ցէր եւ Ցնօրէն օրեր ժամադրավայր «Քիւրսալ»ի

ՑՕՌԹ. Խ. ԹԻՒԹԻՒՆՃԵԱՆ
Նախկին խմբագիր «Նոր Փիւնիկի» այժմ փաստաբան

ՓՐՕՖ. ԹՕՐԼԱՆԱՆ
Որ կ'ուսումնասիրի նոր Տիպոս մը եւ ստանալ

ՏՕՔԹ. ՓՕՔՈՒՔԵԱՆ
Գեղարուեստասէր Միութեան հիմնադիրներէն

Սրկրաչափ ԳԱԼԷՆՏԷՐԵԱՆ
եւ իր... զինանշանը

ՓՐՕՖ. Ա. ԳԱՍՊԱՐԵԱՆ
— Ճիշտ է՞ք ասում, հասա՞ւ, իսկապէ՞ս, ինտելիգանտա՞, ինչ genre՞ի ա՞, առաջին...

Դերասան ԱԲՈՎԵԱՆ
Որուն Ջամեայ յոբելեանը տօնուեցաւ անցած տարի կը... խոկայ

ՄԻՀՐԱՆ ԹՈՒՐԻԿԵԱՆ
«Նոր» եւ «մօտ» բաներ հեղինակ Ցնօրէն հայկական օրէլ ԼԻԻԳԱՅի եւ ուսնդամ Ցնտեսական Խորհուրդի

ԵՐԳԻՏԱՆԷ

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆ ՀԱԼԷՊԻ 1928 ՏԱՐԻԱՅ

ԱԶԳ. ԳՈՐԾԵՐՈՒՆ ՇՈՒՐՋ

Առաջները ո՞վ կը հաւատար գուշակի, ութսունոց պառաւներ, սիրոյ մէջ անյաջող զոյգեր, բժիշկներէ յուսահատ, կեանքէ ձանձրացած հիւանդներ հազիւ թէ կը դիմէին, իրենց ցաւերը լալու և համապատասխան խորհուրդ, խրատ ու գուշակութիւններ ստանալու համար։

Բայց հիմա աշխարհի գործերը շատ են բարդացած. յուսախաբ մարդկութիւնը դարման մը կը խնդրէ իր խստացող վերքերուն, ուղեկորոյս ժողովուրդները յոյս և մխիթարանք։

Եւ որովհետև լարախաղաց դիւանագէտներու անվերջ սուտերը շատ են փորձուած, իբր վստահելի աղբիւր կը մնան միակ գուշակները. խաբուած ժողովուրդը կուզէ հասկնալ թէ աշխարհի խաղաղասէր առաջնորդները, կարմիր բանուորա-գիւղացիէն սկսած մինչև հաստաճակատ բուրժուային, յանուն աշխարհի բարօրութեան, բանակներու զինաթափման, յանուն ճնշուածներու և իրաւազուրկներու ազատագրման, ինչ դաւեր կը պատրաստեն իրենց գլխուն։

Պէտք է ընդունիլ որ արդի գուշակները պարզ մահկանացուներ չեն. առնուազն աստղագէտ, վիպագիր, հնագէտ, փիլիսոփայ են։

Եւ թերթերը կը գրեն,— Մատամ թէմ որ ընդհ. պատերազմը գուշակած էր կը մարգարէանայ նոր խառնակութիւն մը։ Աստղագէտ Գ. Ֆ. որուն ըսածները շատ ճիշդ ելաւ չինական յեղափոխութեան մասին, կը գուշակէ նման յեղափոխութիւն մը Կօմկուսաստանի մէջ։ Վիպագիր և յայտնի հնագէտ Գ. Գ. Սեպաձև գիրերէն կարդացեր է թէ անխուսափելի է ընդհ. պատերազմ մը յառաջիկայ մայիսին։

Եւ այսպէս անվերջ։

Տարուան մօտայէն չէ կարելի չի տարուիլ, ես ալ դիմեցի քազաքիս ծանօթ գուշակուհի Սիտ Ֆաթիմէին և ուզեցի հասկընալ մօտիկ ապագան։

— Դժբախտաբար, պատասխանեց, համաշխարհային տարողութեամբ գոնչակ մը չեմ ցնս։

— ազգային, ցտեղական խնդիրները գուշակեցէք, պնդեցի։

— այդ կարելի է,

Թափեց ջուրը, կրկին լցուց, հայելին ջուրէն հանեց, շլմորած աչքերով նայեցաւ հայելին եզերքն իկար և ըսաւ։

— 1928ին օթէլ Գարոնէն ազգասիրաբար սեղեակ մը պիտի տրամադրուի և Քառասուն Մանկանց եկեղեցւոյ հայոց Առաջնորդարանը պիտի փոխադրուի հո՞գ։ Այս կարգադրութեան շնորհիւ առաջնորդ Հայր Սուրբէն պիտի խնայուի աւելորդ յոգնութիւն և ժամանակ։

⁂ Օդանաւային սպասարկութիւն մը պիտի հաստատուի Առաջնորդին շինել տուած դպրոցէն պլզտիկները փոխադրելու համար։

⁂ Սիւրիահայ թերթերը քանի մը թիւ թուղթ պիտի մլոտեն 8000 ի պատմութիւնը յուսաբանելու համար՝ ի վերջոյ պիտի հասկցուի թէ նախկին Քաղաքականի երկու ջոջերը իրար մրոտելու համար մէջտեղ նետած են այս խնդիրը, թէ՛ 8000ի զեղծումն չիկայ այլ 500ի թիւրիմացութիւն մը. երևան պիտի գայ որ առուծախէն գոյացած բաւական կլորիկ գումար, մօտ 2000 հնչ. ոսկի, նախկին Քաղաքականի ջոջերէն մէկուն քով երկու տարի մնացած է առանց տոկոսի (մինչդեռ անդին Կարմիր Խաչը իր շէնքը շինել տալու համար դուրսէն տոկոսով դրամ է վերցուցած և 300 հնչ. ոսկի է աւելի տոկոս պարտք ունի)։

Շատ մը ըսի բուաներէ վերջ, թերթերը պիտի պատնջեն վստահելի ազգայիններէ քննիչ յանձնախումբի մը կազմութիւնը։ Առաջնորդարանը չպիտի ընդունի շատ բանաւոր այս առաջարկը, նկատի ունենալով որ քննիչ յանձնախումբին ներկայացնելիք ոչ մէկ արծանագրութիւն կամ փաստաթուղթ ունի։

⁂ Գաւառականի ժողով պիտի հրաւիրուի սարին 52 անգամ, բայց անդամներու յարատև բացակայութեան պատճառաւ կարելի պիտի չըլլայ ժողով գումարել։ Ամենայն դէպս այս բանէն վարչապետը չէ որ դժգոհ պիտի լլայ։

⁂ Քաղաքականի կից պիտի կազմուի մասնագէտներու յանձնախումբ մը ուսումնասիրելու համար Եփրատէն ջուր բերելու և «Եփրատ»ի վարչութեան բողոքական անդամներու ուղեղները թարմացընելու դարձը։

⁂ Մօտ օրերս «Եփրատ»ը իր խմբագիրներու բերնով զիտի խըրատէ Ամերիկահայութիւնը, որպէսզի սիրալիր վերաբերմունք ունենան Թիւրք դեսպանին հանդէպ և առնուազն շաբաթը մէյ մը ի պատիւ ջարդարարին հացկերոյթ մը տան որու ժիջոցին միշտ յիշեն Ռամկավար շէֆերու երախտապարտութիւնները, Հայաստանի հանրապետութիւնը կոխկռտելով զիրենք անկախ ապրելու մղձաւանջէն ազատած ըլլալուն համար։

⁂ «Եփրատ»ի սրտառուչ կոչերը անլսելի պիտի մնան յարանուանութեանց պետերու կողմէ, որոնք պիտի շարունակեն վառոդը միշտ չոր պահել և ճակատամարտ մղել իւզոտ դագաղներու և հարուստ պսակներու շուրջ։

⁂ Տարին չի լրացած, քաղաքական-հասարակական «Եփրատ» և «Նոր Աւետարեր» թերթերը միացան լոյս պիտի տեսնեն, նկատի առնելով այն պարագան որ սեսակէտներու նոյնութիւն կը տիրէ իրենց մէջ։ Այս առթիւ ժողովուրդը պիտի ըսէ, «գազան եուվարլանը գափաղրնը պուլալ»։

⁂ Մոսկուայի վարիչները մասնագէտներու յանձնախումբ մը պիտի դրկեն Հալէպ, ուսումնասիրելու համար, Դաւառականի և իմասնաւորի Այնթապցիներու Հայրենիքը. Միութեան ընտրութիւններու կերպն ու եղանակը որպէսզի հիրենք ևս նոյն ձևերը կիրարկեն բանուրագիւղացիական դրախտին մէջ։

⁂ Հայ Ազգ. վարժարաններու ուսուցիչ կարենալ ըլլալու համար չէ պիտի փնտռուի արժանիք, կարողութիւն, նկարագիր և այլն, թեկնածուէն պիտի պահանջուի Ռամկավարի անդամատեր և կամ բողոքական ըլլալը հաստատող վաւերաթուղթ մը. եթէ երկուքը միասին ըլլան աւելի լա՛ւ, եաղընտան եէնէդ։

⁂ Բողոքական պատուելին տարին 52 քարոզ պիտի խօսի որոնց առնուազն կէսէն աւելիին նիւթ պիտի ըլլայ «հալածեցէք Ռուսահասիրացը»։ Այս հաւատարիմ ծառայութեան փոխարէն խառն ժողովը զինք պիտի նշանակէ, ցեկան Ազիզիէ ժողովարանի քարոզիչ։

⁂ Բողոքականները տարին 12 անգամ պարար պիտի կազմակերպեն «ուսումնասիրութիւն»ները ծեծելու համար։

— Հայ կաթոլիկներու մասին ևս բաներ մը գուշակեցէք, խնդրեցի։

— Ո՛չ, ըսաւ, հայոց էջին վրայ առանց մասին ո՛չ մի յիշատակութիւն։

Հալէպ Վ. Կ.

ՏԵՂԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՈՒԱՐՁԱՆ ՄԸ

Դամասկոսի պատկան իշխանութիւնները, սկզբունքով որոշեցին հայկական արուարձան մը հիմնել և հոն փոխադրել այժմ քէմփերու մէջ ապաստանած և առողջապահական շատ վատ պայմաններու տակ ապրող հայութիւնը։ Հայերը ամէն պիտի դառնան իրենց յատկացուած հողերուն տարուէ տարի չնչին գումար մը վճարելով։

Գալով այն հողերուն, ուր պիտի կառուցուի այս հայկական արուարձանը, մօտ օրէն պիտի ընտրուի մասնաւոր յանձնախումբի մը կողմէ։

ԹԱՇՐԱՊԷՅԻ ԱՆՃԱՐԱԿ ՀԵՏԵՒՈՐԴ ՄԸ

Սիւրիոյ Քէրվանճ Գազային ժամրա գիւղին մէջ, ձիարշաւի հանդէս մը կար, տէյս Խալաֆ էլ Սհրաճ անուն մարդ մը թմբուկ կը զարնէր եւ տէրվիշական զանազան խաղեր կ'ընէր. իր տուրջը հաւաքուած էր հեռաւորութիւններու բազմութիւն մը եւ ապշահար կը դիտէին մարդուն խաղերը, տէխը որ կ'երեւի այդ արտասովոր բազմութիւնը տեսնելով խանդավառած էր, կը քաշէ իր ատրճանակը, եւ ներկաներուն կ'ըսէ «հանդիսականներ գնդակը չի կրնար ծակել մարմինս որ ամէն տեսակ պայթուցիկներուն դէմ դիմադրելու գերմարդկային կարողութեամբ մը օժտուած է»։ Շարքերը խստացան, բազմութիւնը գիրար կը հրմշտնէին, մարդը դանդաղորէն ատրճանակը կ'ուղղէ իր կրծքին գէնքը կը գոռայ. գնդակը կը ծակէ իր մարմինը եւ կռնակէն կ'ելլէ, արիւնը կը ժայթքի հեղեղի պէս, մարդը տանջահարուած գետին կ'իյնայ եւ կը մեռնի։ Անխոհեմ տէրվիշը հաւատը սխալ կատարած էր, փամփուշտին մէջ վառօդը շատ դրած էր, եւ որուն ի բրնեսեւանք գնդակը փոխանակ իր հագուստները միայն ծակելու ամբողջ մարմինը ծակած էր։

Ե. ՎԻՃԱԿԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ ՃԻՒՆԻԷՏԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՈՐԲԱՆՈՑԻՆ

ՇԱՀՈՂ ԹԻՒԵՐ.—

2. 10. 12. 13. 19. 23. 27. 29. 40. 46. 51. 55. 57. 58. 62. 63. 67. 69. 75. 83. 96. 97. 109. 110. 124. 130. 134. 138. 139. 142. 146. 152. 159. 170. 173. 174. 179. 182. 186. 190. 193. 208. 216. 218. 226. 230. 233. 234. 237. 244. 251. 261. 264. 277. 284. 287. 294. 300. 309. 314. 322. 325. 326. 334 337. 346. 354. 360. 370. 372. 377. 383. 384. 388. 389. 390. 393. 394. 396. 400. 401. 416. 427. 438. 439. 447. 457. 459. 462. 464. 469. 470. 473. 474. 479. 482. 484. 497. 500. 232

Շահող թիւերուն ձեռագործները ստանալու համար հաճին ներկայացնել համապատասխան տոմսերը։

ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱԿԱՆ ԱԶԴ

Պէյրութի Հայ Լեգեոնական միութեան չորորդ տարուան բնդհ. ժողովին կողմէ կազմուեցաւ 928 տարեշրջանի նոր վարչութիւն. որ խանդավառ տրամադրութեամբ գործի լծուած ըլլալով իր Ա. նիստով նոր տարուայ առթիւ կուգայ շնորհաւորելու տեղւոյն Ազգային եւ կրօնական իշխանութիւնները, քաղաքական կազմակերպութիւնները, խմբագրութիւնները, ուսուցչական կազմերը, Հայ կարմիր խաչը, Հայ Բարեգործական Միութիւնը, Մ. Ա. Ընկերակցութիւնը, Հայրենակցական, Պատանեկան, երկսեռ երիտասարդաց, ուսանողական, մարմնակրթական, դերասանական միութիւնները։

Պէյրութի Հայ Լեգ. Միութ.

Հ. Մ. Ը. Մ.

Հ. Մ. Ը. Մ.ի Պէյրութի մասնաճիւղի անդամները կը հրաւիրուին անդամական ժողովի, վաղը Յուն. 1 կիրակի կ. Ա. ժամը 10 ին Որբ. Ընկ. Մթութեան չէնքին մէջ։

Պիտի խօսի

Պրն. ՍՈՒՐԷՆ Փ ՓԼԽԵԱՆ

Իւրաքանչիւր անդամի ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

Վարչութեան Կնիք

ԻՐԱՒԱԲԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿ
ՏՕՔԹ. ԽՈՍՐՈՎ ԹԻՒԹԻՒՆՃԵԱՆԻ
ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ ՄԷԹՐ ՇԷՅԽ ԱԶԻԶ ԷԼ ՀԱՃԷՄԻ
Կ'ստանձնէ Պատժական, Քաղաքական եւ առեւտրական ամէն տեսակ դատեր, ապահովագրական գործեր եւ վարչական միջնորդութիւններ։
Գոհացուցիչ պայմաններ եւ բարեխիղճ վերաբերմունք։
Դիմել ամէն օր ժամ 9—12 եւ 3—6
ԽԱՆ ԱՆԹՈՒԱՆ ՊԷՅ Պէյրութ

ԱԶԳ. ՐԱՏԻՈ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

Հալէպ.— Հայ ազգ. ժանկապարտէզի գրականութեան ճիւղին փրոֆէսօր նշանակուեցաւ «անապատ.»ներու հեղինակ Տ. Փիրանեան իսկ մատենագրութեան ճիւղին պատի օրացոյցներու հեղինակ Ե. Ոսկերիչեան։

Հալէպ.— Ե. Ոսկերիչեանի «ի-մարութեան մէկ ժամ մնացած» անտիպ գործը «Եփրատ»ի խմբագրութեան կողմէ գնահատուելով, իբրև թերթօն պիտի հրատարակուի ի մօտոյ։

Պէյրութ.— (յապաղած) Գիրան հոս ժամանեց և իջևան եցաւ Թուրիկեանի «Լիւքս» պանդոկը։

Եգիպտոս.— Ռամկավար ազատ. կուսակցութիւնը պաշտօնական մարմնի դարձուցեց «Տէր ողորմեան»։

Հալէպ.—«Ճըսրը»ի և «Ճուլուխ»ի գիները մեծ յաւելումի կրած են։

Պէյրութ.— Կը հաստատուի Վ. Դէորգեանի ազգականութիւնը Շ. Նարդունիի հետ։

Եգիպտոս.— Ազգային խնդիրներու շուրջ կատարեալ համաձայնութիւն գոյացաւ. Դուշակեան Եպիսկ. Յունաստան պիտի մեկնի իսկ Մազլումեան պիտի գայ Եգիպտոս։ Երկու առաջնորդութիւնները փոխանակուած են։

Այս առթիւ կը հաստատուի նաև որ «Նոր Օրդ»ի խմբագրութեան պիտի կոչուի Գ. Վ. Նաւասարդեան, իսկ «Յուսաբեր»ի Ս. Կազէր։

Բարիզ.— «Խարտոցի կողմէ Տիկ. Զ. Եսայեան Նուիրուած Ելիկը զուտ ջէլիկ է։

Հալէպ.— Արա. Վրդ. Սիրմէեան եպիսկոպոսանալու համար էջմիածին պիտի մեկնի. փոխանորդութիւնը պիտի վարէ Ն. Ֆըստըքճեան։

Հալէպ.— Ամսէ մը ի վեր «Եփրատ»ի ջրերը պղտորած են, անապատը գորտերու կոկոռցով լեցուած է։

Պէյրութ.— Քաղաքական ժողովը իր վերջին նիստին, առաջնորդ Եփրեմ Վարդապետի առաջարկին վրայ, 250 օրժ. ոսկիի պէտքէ մը քուէարկեց՝ գնելու համար Խասէֆ օթօմոպիլ մը։

Պէյրութ.— Տնտեսական Խորհուրդը մեծ թափով և եռանդով կը շարունակէ ազգ. տուրքի գանձումը։ Մինչև երէկ երեկոյ գանձուեցաւ 3000 ոսկի։

Ճիւնիէ.— Կաղանդի առթիւ, Հնդկաստանէն մեծահարուստ հայ մը 2000 սթերլին նուիրեց տեղւոյս Հայկական Որբանոցին։

Զահլէ.— Ազգային գործերը շատ խառնակ վիճակ ստացան, ընդ փոյթ Գաւառական Նախագահը ղրկեցէք։

Զահլէ.— Բուհճիական աղանդի պատկանող խումբ մը երկսեռ մարդիկ բռնս գրաւեցին եկեղեցի։ Ընդդիմութեան միջոցին Տէր Պետրոս մահացու վէրքեր ստացաւ։

Պէյրութ.— Ճանսըզեան Վրդ. կը պատրաստուի այցելութիւններ տալ պետական բարձրաստիճան պաշտօնեաներուն։

Նիւ-Եորք.— «Պայքար»ի խմբագրութիւնը ի պատիւ թիւրք նոր դեսպան Ահմէտ Մուխթար պէյի թէյասեղան մը տուաւ. եղան համակրական ճառեր և ուղերձներ։ Այս առթիւ «Պայքար» իր վաղուան թիւով պիտի հրատարակէ Ահմէտ Մուխթարի պատկերը։

Թօքիօ.— Ջինացի լեզուագէտներու համագումարը որոշեց խիստ բողոքագիր մը ղրկել Խորհրդային Հայաստանի կառավարութեան, չինական լեզուն որդեգրած ըլլալնուն համար։

Ուլէքսանտրէթ.— Պ. Խաչիկ Փէլթէքեան պատուոյ լեգէոնի խաչին արժանացաւ, Դաղիկներու ցուցահանդէսին մէջ առաջնութիւնը շահած ըլլալուն համար։

Պէյրութ.— Կաթ. Փոխանորդ Եփրեմ Վրդ. Տոխմունի 24 քահանաներ ևս պատրաստեց և այս առաւօտուն թրէնով Հալէպ ճամբեց՝ մը-կրբութեան համար։ Այս նոր քահանացուները բոլորովին երիտասարդ ուժեր են, հազիւ 20—25 տարեկան։

Պէյրութ.— Նոր Տարուայ առթիւ ամէն մարդ կը պատրաստուի փոլձել իր տաքը։ Իրրև արդիական խաղ ծանօթ ընտանիքներու մէջ լայն չափով տարածուած է fkorը։

Պէյրութ.— Քաղաքիս հայ երեւելիները ժողով մը գումարելով որոշեցին պայքարիլ գինեմոլութեան դէմ։

Հալէպ.— Այս առտու Վենափառը Ամբիխ ջերմուկը մեկնեցաւ՝ ընկերակցութեամբ Խաթ վարդապետի։ Իր բացակայութեան ընթացքին գործերը վարելու համար, հեռագրով լիազորութիւն տուաւ առաջնորդ Տոխմունի վարդապետին։

Գահիրէ.— Տօքթ. Գարեգին Ամատեան, Աղաթօն պէյի միջամտութեան շնորհիւ Բէլէկեան որբանոցի տնօրէնութեան վերանշանակուեցաւ. իսկ Տիկ. Ամատեան հրաւէր ըստացաւ Պէյրութի Ամերիկեան հիւանդանոցէն, իբրև հէտ նրրս։

Պէյրութ.— Մանօթ ծաղրանկարիչ Տիրան Սճէյեան «Կավռոչ»ի խմբագրութենէն հրաւէր ստացաւ, աշխատակցելու «Կավռոչ»ին։ Խմբագրութիւնը 2000 ֆրանք ղրկած է իբրև ավանս։

ԿԱՂԱՆԴԻ ՄԱՂԹԱՆՔՆԵՐՍ

Եպիսկոպոսական գաւազան՝ Տոխմունի վարդապետ Եփրեմի՝
Ցայժմ Ան Քաղաքական ժողովի պատուաւոր գերին կը լինի։
Ինչ կրնան ժաղթել Սրբազան Դէրապսյծառ Արփիարին,
Եթէ ոչ Պետրոս Առաքելէն դրախտի բանալին։
Պատրիարքական Փոխանորդ Ճանսըզեան վարդապետ Գէորգին՝
«Էթիքէթ»ի գիրք մը հասատակազմ և լանջախաչ մը խառնելն։
Պատուելի Նեովք Կէօքկէօզեանի՝ հնարամիտ բլօկրամ,
Որ հաւերէն թրքերէն քարոզներէն չինէ ամալկամ։
Քաղաքականի առաջնապետ Տեար Օննիկ Պարոնի՝
Նոր գիւտ մը խելացի որ Քիւլսալը ամէն օր ծայրէ ծայր լեցուի։
Միհրան Տամատեանի, գործիչ յեղափոխական շատ հինէն,
Լաւ խապրիկներ Եգիպտոսէն ու «Հեռաւոր երկրէն»։
Իրաւամբ աղաներու աղան Խաչէր Շալվարճեան,
Մաղթենք մեծ ֆապրիք մ'ուր ամբողջ Սիւրիոյ ալիւրը աղան։
Թեմականի առաջնապետ, Տէր Մելքոնեան Յակոբի՝
Պօրբլէյն գլխարկ մը ջուխայէ, լիսխանակ ֆէսի։
Քիչ մ'աւելի բաց քարակ, բաց սիրտ Նշան աղային՝
Տիրոջոս մը լաւագոյն կոչուելու համար տիպար ազգային։
Քոզ՝ դիւանագէտ ամիրա Քէօրօղլուեան Իսկէնտէր,
Տան քիմի միեազի բրոֆէսօրութիւն, մի՛ ըներ քէտէր։
Ex Եպիսկոպոս սրբազան Սերովբ Մուշեղին,
Մաղթենք անուններ «Մելքոն» կամ «Զուէն» մանչուն նորածին։
Փարիզէն եկած նոր բառգիրք մը Տօքթոր Զավուշին,
Որ ցուցնէ իմաստը «ալոտին և «օչտին։
Ի՞նչ մաղթենք «Ազգակ»ի Տնօրէն մեր Գալեան Հայկին,
Անշուշտ կը ցանկայ տարածումն իր սիրուած թերթին։
Պէյրութահայ մեծ քոնսուլան ապու Դառնիկ Սարրաֆեան,
Պէտք է ճառեմ յաջորդ տարուան յուշարար մը անպայման։
Գորգավաճառ համակրելի Դալպեան աղա Մինրան,
Յարմար է քեզ երեք տուփ «ճէքի քլրպ» օրական։
Խաչատուրեան Սարգիսի՝ առաջնապետ, անտեսագէտ,
Վասն յաջողութեան ազգային տուրքին մաղթենք մէկ նոր տեսակէտ։
Մեր բարեկամ բժշկապետ Խոսրով Գրիգորին՝
Գոհ չըլլա՞ր եթէ նուիրենք ֆերջանկուՅեան բանալին։
Արտաքսական «քիւրսի ձի մը Կոկիկեան Նշանին,
Մեծապէս կը վայելէ իր չէօնրէթին ու չանին։
Զէ՞ք կարծեր որ ժամն է Տօքթոր Թապուր Գարեգինին,
Մաղթելու բարալը, զարգացած ու աղուոր մի տիկին։
Ո՞վ չի ճանչնար սեամորթ Թուրիկն հանրածանօթ,
Մաղթելու պէտք չիկայ, կ'ուզենայ օթէլը իրեն յաճախորդ։
Տօքթոր Գուլագեանն է Պէյրութի ամենէն սիրելին,
Կը մաղթենք իրեն ամպար մը պէտէշ ամրուլ ու քինին։
Խոսրով Թիւթիւնճեան մեր նոր փաստաբան,
Կ'զէ ստանձնել բարդ դատեր յաճախ ամէն տեսակի և քրէական.
Կայրն մը ես Հարիւրապետ Պողոս Թուրսարգիսեանին,
Որ սփի իրերան մնան Թուրքը, Սարգիսն ու Եանին։
Ասատուած պահեց զ'Կիրակոս Սֆարեան պէյայէն,
Մատաղցու ոչխար մը կը մաղթենք իրեն Ալէյէն։
Պատուելի Հատիտեանի «Փոշոն» Տէրէն Քաբծայը,
Անշուշտ ուրսիւթիւն պիտ պատճառէ քեզ վերջին ծա՛յը։
Ամենս գէտ, հեռատես և տիպլոմաթ Տօքթոր Սալիպեան,
Մաղթենք ժ'ղ վարանի և դպրոցի մէջ աթոռ յաւիտեան։
Ex Հոգաբարձու գանձապահ Պէյլէրեան Տրանի՝
Պատուոյ խոստումը յիշելու յուշատետր գրպանի։
Հոգաբարձու Գալուստեանի՝ քաղաքակիր անդամ եռանդուն՝
Dose մը caffain որ երկու վարդապետներու վրայ հսկէ մ'լշա արթուն։
Թունդ ազգասէր, սիրն հոգաբարձութեան Տաճատ Խարապի,
Սուրբ աթոռէն եկած կոնդակ միւքեվելիի չատ կը յարմարի։
Արդեօք որը՞ փափաքելի է ՀՀ Տօքթոր Գրիգորեանի,
Նոր Հաճընի կառուցո՞ւմ, թէ ոչ հարիւր պրիճ ի քերան։
Աչքի քթի մասնագէտն երիտասարդ Գոնեալեան,
Քեզ կը մաղթենք անդամ մնալ Բաղաքականի տեսական։
Ռոբէն Էճզաճեանի պէտք է նուիրէ Վսեմապատիւ Փաշան,
Բարեգործականի կողմէ վասն ծառայութեան մի ղքանչան։
Ո՛վ մարմինը խոշոր, հոգին մեծ Վահրամ Վարժապետեան,
Քեզ կը մաղթենք մէկ քանթար acid uric ի տիզզոլվան։
Նոր մուսաներ, նոր նեղնջուժ Սահակեանին նկարիչ,
Որ սկսի առնել ձեռքը թուղթ գրիչ։
Քեզ չենք մոռցած դրատափոխ Արամ Սէֆէրեան,
Շատ ջանք կ'ուզէ և աշխատանք տնտեսուհեան։

ՎԱՐԴԱՊԵՏՅՈՒ ՏԻՐԱՑՈՒ

ԿԱՂԱՆԴԻ ՆԱՄԻԷՐՆԵՐ

Վենափառին.— Երկար և խաղաղ կեանք։

Եփրեմ վարդապետին.— Գաւառական ժողովէն բարեւք պաշտօնավարութեան վկայագիր մը։

Ճանսըզեան վարդապետին.—Խաղաղիկ կեանք մը, վանքապատկան գործերով զբաղուելու համար։

Սուրէն վարդապետին.— Հանգանակութեան համար Հնդկաստան երթալու արտօնութիւն։

Արտաւազդ վարդապետին.—Դուռնաւոր դիտակ մը։

Լիբանանի Քաղաքական Ժողովին.— Իրաւագէտ խորհրդական մը։

Տնտեսական Խորհուրդին.— Ժըրաջան գանձիչ մը։

Ս. սուրիական Խորհրդին.— Քիչ մը եռանդ։

Միհրան Տամատեանին.— անցեալ օրերու վերիչ մը և գքէօրդի երկսեռ սեղան մը։

Տօքթ. Թիւթիւնճեանին. — Զէյթունի ողջոյնները։

Արշակ Յովհաննէսեանին.— Նոր Խաթ Լիկի ղեկավարութիւնը։

Պողոս Սարգսեանին.— Իղձերուն իրականացումը։

Սամուէլ Սարրաֆեանին.— Ընտիր կողմնացոյց մը։

Յակոբ Տէր Մելքոնեանին.— Հեռադիտակ մը գտնելու համար Լիբանանի Թեմը։

Ղազարոս Ղազիրեանին.— Բրըմիէր քլասով չոգենաւ մը փնտացուներ։

Տօքթ. Գուլագեանին.— Երիտասարդներու բարեկամ տիտղոսը և թօնօ մը բերմանկանաս։

Տօքթ. Կէրկէրեանին.— Խելքը քիչ բաց հարուստ յաճախորդներ։

Տօքթ. Զավշեանին.— Մտքէն անցածը։

Տօքթ. Վարդապետեանին.—Ասատուածաշունչ մը, ուսուցիչները երդուցնելու համար։

Տօքթ Մ.Հայրապետեանին.—Լիբանանի առողջապահական կաճառէն ատ մը։

Տօքթ. Գոնեալեանին.— Սիլընթրը գլխարկ մը։

Տօքթ. Գարլօին.— Թիւրքիոյ առողջ, վարչութեան տնօրէնութիւնը։

Տօքթ. Զըպլագեանին.— Պոնժուռ մը։

Տօքթ. Փոթուգեանին.— Զէնիթ ժամացոյց մը։

Տօքթ. Պէզճեանին.— Թէնիսի խաղադաշտ մը։

Տօքթ. Եէնիքօլլուեանին.— Նոժոյդ ձի մը։

Տօքթ. Գալբագեանին.— Հանգստեան ամսաթերթ մը։

Տօքթ. Սրապեանին.— արագաշարժութեան ախոյանութիւնը։

Օննիկ Պարոնին.— Իսպանս օթօ մը։

Նշան ազգային.— Գերեզմանատան բռնալիները և տիզինէ մը ճուլուխ։

Կիրակոս Աֆարեանին.— Ոսկի գաւազան մը։

Տօքթ. Մ. Քէչիչեանին.— Ֆանտասպառ գանձ մը։

Գ. Փափազեանին.— Բարձր Դոմիսէրութեան մօտ հայոց լիազօր ներկայացուցչութիւնը։

Իսկէնտէր Քէօրօղլուեանին.—Արաբերէն քերական մը։

Փրոֆ. Թօրճանին.— «Քէօրդի փիլիսոփայութեան տիտղոս։

Հրանդ Տիլէքեանին.— Փաքր Ասիոյ բէթրոլի թագաւորութիւնը։

Յովհ. Բօրսուգեանին.— Հայկական պանքայի մը անօրէնութիւնը։

Միհրան Թուրիկեանին.— Խասրէ զէնպիլ մը, 200 մէթր պարան և ճախարակ մը յաճախորդները վեր բարձրացնելու համար։

Հ. Գրանեանին.— Ճոխ մատենադարան մը։

Հայկ Պալեանին.— Դիմացկուն մարակ մը։

Ալթունեանին.— Ոսկի կարկին մը և Աստուածածնի նկարը։

Սարգիս Տէմիրճեանին.— Օրական չորս տուփ քասուֆ սիկարէթ։

Հ. Ճ. Փաթաթեանին.— Տիզինէ մը ճօքէրի թուղթ։

Սարգիս Խաչատուրեանին.— առակախօսութեան Ա մրցանակը։

Տօքթ. Սաիլեանին.— Երկաթ կոշիկ մը։

Ապրօ Ապրօեանին.— Օղիի սեղան մը ճոխ մէզէներով և գաֆատէնկի ընկերներով։

Եւգուպ աղային.— Տիզինէ մ'վառեակ և տակառ մը գինի։

Միհրան Գալպեանին.— ամիսլ 2 նաւ լեցուն հարուստ թուրիսթներ։

Վարդան Գէորգեանին.— Երկրորդական վարժարանի մը տնօրէնութիւն։

Ղազար Զարրգին.— «Եփրատ»ի Պէյրութի թղթակցին՝ իր քնութիւն։

Մկրտիչ Պողոսեանին.— Վէթէրան տիտղոս։

Գրիգոր Սաղճանեանին.— Տօքթ. Մուրատեանի լուսանկարը։

Գէորգ Սալճեանին.— Երիտասարդութեան նախագահութիւնը։

Արմենակ Բէչէեանին.— Հոգածու մ'այր մը՝ կինք ամուսնացնելու համար, չիշ մը նէֆէս և թավլիի ընկեր մը։

Տօքթ. Թոմաս Գոնեալեանին.— Ընտիր քօրսէ մը։

Ղուկաս Ոզուրլուեանին.— Հեռաձայն մը, քաղաքի հետ իր յարաբերութիւնները պահելու համար։

Տօքթ. Թորոսիւն Գոնեալեանին.— 5000 ուկի փանտ նուէր Բըրէտի Ֆոսիէն։

Բ. Սրովեանին.— Տասնեակ մը դերասանուհիներ և ձայնաւոր էշ մը։

Տօքթ. Եօզղատեանին.— արագաշարժութեան բրքօրը։

Տօքթ. Թաթուլեանին.— Ոսկի աքցան մը։

Նազարէթ Կէրկէրեանին.— Բէմ բերու վերատեսչութիւնը։

Հ. Մ. Ը. Մ. ին.— Սիւրիոյ ախոյանութիւնը և ընդարձակ մարզադաշտ մը։

Ոսք. Ընդ. Մթութեան.— Մաւուրական ղեկավար մը։

Յակոբ Իվէզեանին.— 100 հոգինոց երգչախումբ մը։

Յակոբ Սանասեանին.— Ժամագիրք մը։

Կարպիս Ղազէրեանին (Երուսաղէմ).— Օսական երկու ժամ մարզանք և երեք նամակ։

Մր. Մըրֆիին.— Համեստով էշ մը։

Սահակ Սահակեանին. — Հարուստ ճամբորդներ։

Թաթէոս Սահակեանին.— Տուփ մը սանար։

Մավիսագալեանին. — Եռանդուն գործունէութիւն։

Ռուբէն Գանճապետեանին.—Գաւաթ մը լէժոնատ։

Միշել Աւետիսեանին.—«Մեծ դեղարան» մը «Ծ պողոտային վրայ։

Յովսէփ Ալլայտոնանին.— սէքի մասնագէտ մը։

Արաս Սահակեանին.— Ինքնահոս գրիչ մը։

Արամ Պողոսարեանին.— Ճըշդապահութեան վկայագիր մը։

Կ. Բագատեանին. — Ս. Նշան վանքի թաղ. առենապետութիւնը։

Վ. Ճանճիկեանին.— Համբիչ մը։

Լեւոն Խալաճեանին.— Ինքնաբարենպատակ ձեռնարկներու որոցակ մը տոժսեր։

Տէմիրճեան Եղբայրներուն.— Զրան մը անակընկալ փոխանքներէն ապահով ըլլալու համար։

Մամբրէ Հեսարեանին. — Հրապարակէն խանութ մը։

Վահան Ոզանեանին.— Մէկ տարեկան «Լիբանան»։

Խաչէն Սուգիասեանին. — Թղթատարական նախարարութեան մէջ մեծ պաշտօն մը։

Վալադ Վալադեանին.— Հայաստանի կառավարութենէն արտօնագիր մը, երկիր երթալու համար։

Զաքարիա Պղտիկեանին.— Քաղաքապետութենէ պատուանշան մը։

Տիրան Սճէյեասին.— Կավռոչի ծաղրանկարը և ծայրը կտրած սատիտ մը։

Արմէն - Անուշին.— Երեք ասաքճանով սանդուխ մը Սճէյեանի առկանջին կարեալ խօսելու համար։

Ե. Արապեանին.— Նէզակ մը հայրենակիցները պաշտպանելու համար։

Հրաչ Փափազեանին (Հալէպ).— Հարբուխի դէմ կռուելու համար վերարկու մը և հիւանդապահուհի մը։

Տօքթ. Ֆոուրին (Հալէպ).— ազգային գործերու աղտոտութիւնները մաքրելու համար կաթսայ մը ջուր։

Մ. Հէրարեանին (Հալէպ).— 55 ոսկի դահեկան «Եփրատ»ի բաժանորդագրուելու համար։

Տօքթ. Պասմաճեանին (Հալէպ) —100 թիրէնոց չիշ պարփակոզ գրպան մը։

Հայկ Պոյաճեանին (Հալէպ).— Քլլանիէն ատկիւն մը և թաւլի մը առանց զարի։

Նշան Մաթոսեանին (Հալէպ).— գրպանի լապտեր մը։

Յակոբ Սիմոնին.—յուշարար մը վերարկուն և խլխարկը չի կորսնցնելու համար։

Արսէն Արնրունիին.— 5 խորանարդ Եփրատի ջուրէն աղտոտութիւնները լուալու համար։

Երուանդ Զօրեանին.— Սիւրիական պատութեան ելեմտակն նախարարութիւնը։

Մովսէս Տ. Դուլուստեանին (Սուէտիէ).— երեք ամիս օդափոխութիւն Պէյրութ գալու պայմանաւ։

ԹԱՏՐՈՆ ՔԻԻՐՍԱԱԼ

ՊԻՏԻ ԲԵՄԱԴԻՐՈՒԻ

ՆՇԱՆԱՒՈՐ ԵՐԳԻՉԱԲԱՆ Յ. Յ. ՊԱՐՈՆԵԱՆԻ

ԳԼՈՒԽ ԳՈՐԾՈՑ

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԱՏԱՄՆԱԲՈՅԺԸ

(ԽՒՍ ԲԱՐՈՅԱԼԻՑ ԵՒ ՄԻՄԱՂԱՇԱՐԺ ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ 5 ԱՐԱՐ)

8 Յունուար 1928 Կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը ՃԻՇՏ 3ին

Ղեկավարութեամբ Պրն. Ե. ՍԱԱԹՃԵԱՆի եւ սիրայօժար մասնակցութեամբ ծանօթ fսմիկ ՄԶՕի

Ի ՆՊԱՍՏ

ՈՐԲԵՐՈՒ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

Մնուցդի առթիւ 3 ժամ անընդհատ ծիծաղ, խնդուք եւ ուրախութիւն

ՃՈԽ ՆՈՒԱԳ

ԳԻՆԵՐ.— Լոժ 250, Ա. կարգ 40. Բ. կարգ 25 Ս. Դ.

ՈՒՍԱՆՈՂՆԵՐՈՒ.— Ս. կարգ 30 Բ. կարգ 20 Ս. Դ.